

[Historia "Błękitnej Dziewiętki"](#)

Kategoria : [Z historii wodniactwa](#)

Arkadiusz Nazarko 22.07.2004 22:40

Na historii ZHP w Białymstoku składają się w ogromnej mierze dzieje naszej drużyny "Błękitnej Dziewiętki" - 9 Wodnej Drużyny Harcerzy im. Stefana Czarnieckiego - odznaczonej krzyżem "Za zasługi dla ZHP".

"...Tego dnia (a było to w połowie stycznia 1945 roku) wszedłem do klasy pierwszej »a« dyrektor, nieżyjący już dziś Konstanty Kosiński i ogłosił, że w szkole - jako dziewięć z kolei w Białymstoku - powstaje męska drużyna harcerzy. Zebraliśmy się w pierwszej »b« na spotkaniu z ówczesnym Komendantem Chorągwi Białoostockiej Stanisławem Moniuszko. Do harcerstwa zgłoszono się początkowo piętnaście osób"

Tak wspomina te dni Jan Dec - pierwszy drużynowy "Dziewiętki" wówczas uczeń liceum. Drużyna przejmie wówczas w spadku tradycje przedwojennej "Błękitnej Trójki" t.j. imię Stefana Czarnieckiego oraz kolor chusty - błękitny. Po śmierci Janie Decu drużynę przejmie Harcerz Orli Władysław Danowski i pełni tę funkcję do 1947 roku.

Na pierwszym obozie szkoleniowym Białoostockiej Chorągwi Harcerzy w roku 1946, zorganizowanym w Augustowie nad jeziorem Białym, kilkunastu harcerzy "Dziewiętki" utworzyło samodzielny zastęp ratowników wodnych i ten fakt stał się symbolicznym momentem rozpoczynającym wodniacką pasję "Dziewiętki" trwającą do dziś. Zaczęło się zresztą od przygody, którą tak wspomina jeden z jej uczestników - wtedy popularny "DOKTOR DZIUBEK".

"Któregoś dnia gruchnął w podoboże wiecie, że w kanale znajduję się zatopione »ajby«, które przy niewielkim wysiłku i dobrej woli można wyciągnąć i przywrócić życiu, no i spróbowałem nimi popływać. Tak też stało. Wydobyto »ważny okręt«, który pływało do końca obozu i to nawet pod łagiem."

W czerwcu 1948 roku, podczas defilady z okazji Święta Ludowego w Warszawie "Błękitna Dziewięćka" reprezentowała - jako drużyna sztandarowa - Chorągiew Białoostockiej Harcerzy. Natomiast w roku 1949 "Dziewięćka" nawiązała współpracę z łódzką "Dziewięćką z Gimnazjum Krawieckiego i podjęła wspólne działania kulturalne i oświatowe. Harcerze nauczyli się pływać a harcerki gotowały. Niestety później ZHP rozwiązano, ale ludzie oddani

harcerstwu pozostali.

Po odrodzeniu ZHP w 1956 roku wznowił swoją działalność tak 9 BDH im. Stefana Czarnieckiego przy II Liceum Ogólnokształcącym w Białymstoku.

Na pierwszomajowej manifestacji w 1957 roku "Dziwiątka" znów maszerowała na czele kolumny harcerstwa Białegostoku. Mówiono wtedy o drużynie, że tylko paradować potrafi. A "Dziwiątka" na przekór sceptykom urządziła w latach 1958 - 1961 pierwsze samodzielne obozy, które we wspomnieniach uczestników zapisały się jako najwspanialsze, najpiękniejsze i pełne harcerskich przygód. Nad jeziorem Rajgrodzkim w 1959 roku i w Krawicy koło Pisu w roku 1960 wszyscy członkowie drużyny zdobyli karty pływackie i stopnie wioślarza, a niektórzy nawet stopnie żeglarskie. Na tych obozach zdobywano sprawność TRZECI PIÓR i kończono próby na stopień Harcerza Orlego. Drużyna dochowuje się także swych własnych, pierwszych instruktorów. Od tamtych lat datują się przyrzeczenia harcerskie udzielane tylko w drużynie i tradycyjne pod pomnikiem bohatera - patrona Stefana Czarnieckiego w Tykocinie. W roku 1959 wprowadzono w drużynie nakrycie główne - białokitny beret - z dumą noszony do dziś.

Na przełomie 1962/63 roku drużyna przenosi się pod opiekę skrzydła III LO w Białymstoku i nawiązuje tam współpracę z żeńskim "Szóstką". W 1963 roku "Dziwiątka" otrzymuje schron i od tamtego czasu go adaptuje na harcowniczy i remontuje. W 1966 roku wprowadzono w drużynie zmiany umundurowania na granatowe - żeglarskie. Dwa lata później żeglarsze "Dziwiątki" przeżywali bardzo podniosłe uroczystości. 13 października 1968 roku - Wręczenie sztandaru. W tym samym roku "Białokitna Dziwiątka" jako dziewczęta drużyna w kraju otrzymała z Głównej Kwatery ZHP patent flagowy - prawo do podnoszenia harcerskiej bandery na masztach obozów i jachtów.

2 maja 1970 roku jubileusz XXV lecia drużyny. Wielkie święto rozpoczęło się uroczystą zbiórką na placu przed Pałacem Branickich a skończyło III koleżeńskim zjazdem byłych dziewczątaków. W 1975 roku po raz pierwszy

"Błękitna Dziewiątka" uzyskuje tytuł "Drużyny Sztandarowej ZHP". Naczelnik ZHP nadawał to miano drużynom wyjątkowym za sukcesy w pracy wychowawczej i dorobek żeglarski. W tym roku drużyna obchodziła swoje XXX urodziny. Natomiast między 13 a 15 października 34 "Dziewiątków" uczestniczyło w rejsie na flagowej jednostce ZHP - ZAWISZA CZARNY. Były to trzy niezapomniane dni.

40 lecie 9 BDH "Błękitnej Dziewiątki" odbyło się 1 marca 1986 roku w III Liceum Ogólnokształcącym w Białymstoku. Odbył się uroczysty apel i kominek na którym śpiewano harcerskie piosenki. 19 maja 1990 roku w Borkach odbyła się uroczysta zbiórka drużyny poświęcona 45 rocznicy powstania "Błękitnej Dziewiątki". Z dniem tym wiąże się jedno z najważniejszych wydarzeń w życiu drużyny, ponieważ orzeł ze sztandaru 9 BDH otrzymał koronę. 18 maja 1996 roku w Borkach odbyła się uroczystość 50-lecia 9 BDH. Na początku odbył się bieg patrolowy dla zaproszonych drużyn, później wystawa Barbary Wachowicz, uroczysty apel, posiłek i ognisko na którym śpiewano szanty i piosenki żeglarskie.

Tyle faktów. A przecież wiemy, że w życiu drużyny to przede wszystkim to co dzieje się pomiędzy datami. To obozy, rajdy, rejsy ale tak też pochody, harcerska służba, szkolenia, to wycieczki, dyskusje, zabawa - słowem w życiu codzienne, które pozostawia po sobie zawsze jakiś ślad. W "Błękitnej Dziewiątce" bywało różnie, ale chyba tych dobrych śladów w sercach harcerzy zostało więcej bo dzisiaj my mamy zaszczyt być w "Dziewiątce", a Wy macie przyjemność przyznawać się do tego, że parę lat swojego życia w niej spędziliście.

Jacek Nazarko, były drużynowy, kiedyś na pytanie dziennikarzy "Czym jest tradycja drużyny?" Powiedział: "my cały czas jesteśmy drużyną".